

รากฐานของตาปาเซียคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด

วันนี้บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ทุกคนมอบดอกไม้แห่งความรักให้กับบัพดาตา บัพดาตาเห็นดอกไม้แห่งความรักที่ไปรยปรายจากหัวใจของลูกทั้งดินแดนนี้และในต่างแดน ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าเสียงดนตรีหรือเรียกว่าเสียงเพลง บัพดาตาได้ยินเสียงเพลงหรือเพลงเดียวกันนี้จากหัวใจของลูกๆทุกคน มันเป็นเพลงเดียวกัน: "บัพดาตาของฉัน" ตะเกียงแห่งความหวังอันบริสุทธิ์ในการเฉลิมฉลองการพบปะกับบัพดานั้นส่องประกายในทุกหนแห่ง ตลอดทั้งวงจรมีใครนอกจากบัพดาตาและลูกๆเท่านั้นที่จะได้เห็นฉากที่สูงส่งนี้ ดอกไม้แห่งความรักที่พิเศษสุดนี้มีค่ามากกว่าเพชรโคอินัวร์ของโลกเก่านี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่สามารถร้องเพลงของหัวใจเช่นนี้ได้ ไม่มีใครสามารถเฉลิมฉลองดีพมาลาเช่นนี้ได้ ลูกๆทั้งหมดได้ปรากฏตัวต่อหน้าบัพดาตา ไม่ใช่ทุกคนที่จะนั่งในสถานที่จริงทางกายภาพนี้ได้ แต่บัลลังก์หัวใจของบัพดาตานั้นใหญ่โตมาก นี่คือนิยามที่ท่านเห็นทุกคนที่ปรากฏออกมา บัพดาตาได้ยินความรักและการจดจำระลึกถึงของทุกคนและการพำปอนด้วยความรักซึ่งพวกเขาถือว่าเป็นสิทธิ์ของพวกเขาด้วยเช่นกัน พร้อมกันนั้น บัพดาตาได้ให้ความรักและความทรงจำระลึกถึงแก่ลูกๆแต่ละคนที่มากขึ้นหลายล้านเท่าเป็นการตอบแทน ลูกๆพูดด้วยสิทธิว่าลูกต้องการเฉลิมฉลองการพบปะในรูปแบบที่มีตัวตน พ่อมีความปรารถนาและลูกก็มีความปรารถนาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ตามเวลานั้น พ่อบราห์มาในร่างที่เป็นเทวดาในรูปที่อะแวกกำลังทำงานรับใช้ด้วยความเร็วที่เร็วกว่าที่ท่านเคยทำในรูปแบบที่มีตัวตนหลายเท่าและทำให้ลูกๆเป็นเหมือนท่าน ลูกได้รับประสบการณ์ของการพบปะที่อะแวกและงานรับใช้ของท่านในรูปแบบที่อะแวกไม่ใช่เพียงแค่หนึ่งหรือสองปี แต่เป็นเวลาหลายปี และท่านยังคงให้ประสบการณ์นั้นแก่ลูก แม้ว่าพ่อบราห์มาจะเป็นอะแวก แต่ทำไมท่านถึงเล่นบทบาทในรูปแบบที่มีตัวตน? เพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นเหมือนท่าน พ่อบราห์มามาจากรูปที่ละเอียดอ่อนมาสร้างกายที่มีตัวตน แล้วลูกๆต้องทำอะไรเพื่อเป็นการตอบแทน? กลับมาละเอียดอ่อนจากรูปที่มีตัวตน ตามเวลางานรับใช้ของการพบปะที่อะแวกผ่านรูปที่ละเอียดอ่อนเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้เองบัพดาตาจึงคอยให้สัญญาณกับลูกเป็นครั้งคราวเพื่อสัมผัสประสบการณ์ของการพบปะที่ละเอียดอ่อน ดังนั้นเวลานี้ลูกกำลังเฉลิมฉลองปีตาปาเซียอยู่ใช่หรือไม่? บัพดาตามีความยินดีที่ความจริงจังและความกระตือรือร้นของลูกส่วนใหญ่ในตอนนี้ดีมาก มีลูกส่วนน้อยเท่านั้นที่คิดว่าตัวเองต้องทำตามบางสิ่งตามโปรแกรม นั่นคือทำตามบางสิ่งตามโปรแกรม และอีกหนึ่งคือทำตามความจริงจังและความกระตือรือร้นจากหัวใจของลูก ลูกแต่ละคนควรถามตนเองว่า ฉันอยู่ในประเภทไหน?

ตามสถานการณ์ของเวลาในปัจจุบัน ตามความก้าวหน้าของตนเอง ตามความเร็วของงานรับใช้ และตามการให้ความรักของบัพดาตาเป็นการตอบแทน ตาปาเซียจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะมีความรัก และทุกคนก็มีความรัก บัพดาตาเรื่องนี้เช่นกัน อย่างไรก็ตามบัพดาตาปรารถนาที่จะเห็นสิ่งนั้นในทางกลับกันที่ลูกจะกลับมาตัดเทียบเท่ากับบัพดาตา นี่คือนิยามที่บัพดาตาต้องการเห็นในเวลานี้ ในสิ่งนี้มีเพียงไม่กี่คนจากจำนวนน้อยนิด ทุกคนมีความปรารถนาดี แต่มีความแตกต่างระหว่างจำนวนผู้ที่มีความปรารถนาดีกับจำนวนผู้ที่นำสิ่งนั้นไปสู่การปฏิบัติ รากฐานของตาปาเซียที่ง่ายดายและสม่าเสมอคือการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด การมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดหมายถึงการออกจากฝั่ง (การค้ำจุน) ของทั้งสี่ด้าน เพราะเหตุใด? เพราะลูกได้ทำให้ชายฝั่งเป็นสิ่งค้ำจุนของลูก การมีความรักตามเวลา และตามศรัมัต และสัญญาณที่ลูกได้รับจากดวงวิญญาณผู้เป็นเครื่องมือ การทำให้สติปัญญาของลูกละวางจากความรักในหนึ่งวินาที สิ่งนี้ไม่ได้เกิดขึ้น ลูกไม่ได้ละวางเร็วเท่ากับที่ลูกมีความรัก ลูกทำได้ดีในเรื่องของความรัก แต่เมื่อพูดถึงการละวาง ลูกคิดสองครั้งเกี่ยวกับสิ่งนี้และคิดว่าลูกต้องการความกล้าหาญ การละวางหมายถึงการออกจากการค้ำจุน และการออกจากการค้ำจุนหมายถึงการมีทัศนคติของการวางเฉยอย่างไม่มีขีดจำกัด ลูกรู้วิธีที่จะทำให้ชายฝั่งเป็นเครื่องค้ำจุนของลูกและยึดมั่นในเรื่องนี้ แต่ลูกทำอะไรเมื่อลูกต้องจากไป? ลูกใส่เครื่องหมายคำถามที่ใหญ่โต ลูกรู้วิธีการดูแลและรับผิดชอบในงานรับใช้เป็นอย่างดี แต่พร้อมกับการเป็นผู้ดูแลและรับผิดชอบ ลูกพบว่ามันเป็นเรื่องยากในการซาร์จแบตเตอรี่ของตัวเองหรือของผู้อื่น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในเวลาปัจจุบันที่ลูกจะต้องรับเอาทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดโดยผ่านตาปาเซีย

พื้นฐานพิเศษและวิธีที่ง่ายดายในการประสบความสำเร็จในตาปาเซียคือการทำให้บทเรียนของ 'หนึ่ง' (เอก) มั่นคง เป็นสิ่งที่ยากที่จะเขียนเลข '2' หรือเลข '3' เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเขียนเลข '1' ตาปาเซียหมายถึงเป็นของหนึ่งเดียว นี่คือนิยามที่บัพดา

ดาเรียกว่าเป็นของหนึ่งเดียว (เอกนาม) ตาปาเซียหมายถึงการทำให้จิตใจและสติปัญญามั่นคง (ekagra) ตาปาเซียหมายถึงการมีความรักในความสันโดษ (เอกกันต์) ตาปาเซียหมายถึงการรักษาสภาพให้มั่นคง (เอกราช) ตาปาเซียหมายถึงการหยุดตนเองจากการสูญเสียสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ถูกได้รับนั่นคือการก้าวไปพร้อมกับการประหยัด บทเรียนของ 'หนึ่ง' เวลานี้มั่นคงแล้วใช่หรือไม่? บทเรียนของ 'หนึ่ง' ยากหรือง่าย? มันง่าย แต่... ลูกจะไม่ใช้ภาษาเช่นนั้นใช่ไหม?

ลูกมีโชคเป็นอย่างมากที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากความลำบากตรากตรำมากมายหลายประเภท เวลาจะทำให้ผู้คนทั้งโลกพร้อม และพวกเขาจะพร้อมด้วยการถูกบีบบังคับตามเวลา ในขณะที่พ่อกำลังเตรียมลูกให้พร้อมก่อนเวลานั้น และลูกกำลังทำสิ่งนั้นด้วยความรักที่มีต่อพ่อ ถ้าลูกไม่ทำสิ่งนี้ด้วยความรัก หรือลูกทำเพียงเล็กน้อยแล้วจะเกิดอะไรขึ้น? ลูกก็จะต้องทำสิ่งนั้นจากการบีบบังคับ ลูกจะต้องมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้รับผลใดๆ จากการถูกบีบบังคับ ผลในทันทีของความรักก็สะสมอย่างเป็นผลในอนาคตเช่นกัน ผู้ที่ทำเพราะถูกบีบบังคับจะต้องผ่านอะไร? การต้องข้ามบางสิ่งก็เหมือนกับการต้องอยู่บนไม้กางเขน ลูกชอบอย่างไร? ลูกจะทำมันด้วยความรัก บัพดาดาจะบอกลูกในบางจุดเกี่ยวกับรายการของการคำนวณ ถึงอย่างไรลูกก็ฉลาดในการรู้สิ่งนี้อยู่แล้ว แต่บาบาจะทบทวนสิ่งนี้ เพราะบัพดาดาสามารถดูตารางเวลาประจำวันของลูกๆ ได้เมื่อใดก็ตามที่ท่านเลือก ท่านไม่ได้ทำธุรกิจของการดูตารางเวลาของแต่ละคนตลอดทั้งวัน ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาที่มีตัวตน สายตาของท่านจับจ้องไปยังที่ใดโดยอัตโนมัติ? ไม่ว่าจะเป็นจดหมาย ชาร์ท หรือไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมของใครบางคน แม้ว่าจะเป็นจดหมายที่มีแปดหน้า สายตาของท่านจับจ้องไปที่อะไร? ว่าจะต้องให้ทิศทางไหน ที่ไหนที่จำเป็น บัพดาดาเฝ้าสังเกตทุกสิ่ง แต่ท่านไม่เห็น ท่านตระหนักรู้ทุกสิ่ง แต่ท่านไม่รู้ สิ่งใดก็ตามที่ไม่จำเป็น—ท่านทั้งไม่เห็นและไม่รู้ ท่านเฝ้าดูเกมที่ดีมาก บาบาจะบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องนั้นในเวลาอื่น อัจชะ เป็นสิ่งที่ยากที่จะทำตาปาเซียและรักษาทัศนคติของการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? การออกจากฝั่งเป็นสิ่งที่ยากไหม? อย่างไรก็ตามลูกเป็นคนที่ต้องการที่จะกลายเป็นบางสิ่ง ลูกแต่ละคนประกาศสิทธิในการบรรลุผลทุกอย่าง และดังนั้นลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นอย่างแน่นอน อัจชะ ปีนี้ลูกของวงจรถิ่นแล้ว ลูกที่เป็นคนเก่าจากหลายวงจรและลูกคนใหม่ในวงจรนี้ได้รับโอกาสแล้ว ลูกมีความสุขที่ได้รับโอกาสใช่ไหม? ส่วนใหญ่เป็นคนใหม่ และครูก็เป็นคนเก่า ลูกผู้เป็นครูจะทำอะไร? ลูกจะซึมซับทัศนคติของการวางแผนใช่ไหม? ลูกจะออกจากฝั่งไหม? หรือลูกจะพูดว่าในเวลานั้นที่ลูกต้องการจะทำสิ่งนั้นแต่ถามว่าลูกจะทำได้อย่างไร? ลูกเป็นคนที่ไม่แสดงให้ผู้อื่นเห็นโดยการทำสิ่งนั้นหรือลูกเป็นคนพูดไปอย่างนั้นเอง? บาบารู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ทุกคนที่มาจากทุกหนแห่งในรูปที่มีตัวตน ลูกได้รับการรักษาความกล้าหาญและได้รับความช่วยเหลือของพ่อเสมอ ดังนั้นด้วยความกล้าหาญอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจึงได้รับประสบการณ์ที่จะได้รับความช่วยเหลือของพ่อและโอบยิบต่อไปอย่างง่ายดาย พ่อให้ความช่วยเหลือ แต่ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือก็ต้องรับความช่วยเหลือ ผู้ประทานให้ แต่ผู้ที่รับก็ทำตามความสามารถของพวกเขา ดังนั้น ลูกต้องไม่เป็นผู้ที่เป็นไปตามความสามารถของตนเอง แต่จงเป็นผู้ที่มีพลังทั้งหมดอยู่เสมอ แล้วผู้ที่มาล่าช้าก็จะรับอันดับต้นๆ ลูกเข้าใจไหม? ประกาศสิทธิ์ในพลังทั้งหมดของลูกอย่างเต็มที่ อัจชะ

แต่ดวงวิญญาณที่รักในทุกทิศทาง แต่ดวงวิญญาณพิเศษที่ให้ความรักของพ่อเป็นการตอบแทนอย่างสม่ำเสมอ แต่ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพของตาปาเซีย แต่ดวงวิญญาณผู้ใกล้ชิดพ่อ แต่ผู้ที่นำคุณสมบัติของเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อไปปฏิบัติอยู่เสมอ แต่ลูกๆทุกคนจากแผ่นดินนี้และจากต่างประเทศ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากส่วนลึกที่สุดของหัวใจของบาบาผู้ปลอบประโลมใจ

อะแวคบัพดาดาพบกับดาดี:

ลูกคือผู้ที่มีพลังทั้งแปด (asht) ลูกเป็นเทพที่รักเป็นพิเศษ (Isht) และเป็นหนึ่งในแปดใช่หรือไม่? ลูกรู้หรือไม่ว่าสิ่งที่บ่งชี้ของผู้ที่เป็นหนึ่งในแปดนั้นคืออะไร? พวกเขาเป็นผู้ที่ใช้ทุกพลังสำหรับทุกการกระทำในลักษณะที่เหมาะสมกับเวลาและเหมาะสมกับสถานการณ์ พลังทั้งแปดทำให้ลูกเป็นเทพที่รักเป็นพิเศษและทำให้ลูกเป็นหนึ่งในแปดด้วยเช่นกัน ลูกคือผู้ที่มีแปดพลังและเหตุนี้เองพวกเขาจึงแสดงให้เห็นเทพเจ้าที่มีแปดแขน พวกเขามีพลังพิเศษทั้งแปดประการ ในความเป็นจริง มีพลังมากมาย แต่ส่วนใหญ่ถูกรวมอยู่ในแปด ต้องใช้พลังพิเศษในเวลาที่คุณต้องการ เวลาเป็นเช่นไร สถานการณ์เป็นเช่นไร สภาพของลูกก็ควรเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้เรียกว่าเป็นหนึ่งในแปดและเป็นเทพที่รักเป็นพิเศษ ดังนั้นกลุ่มเช่นนั้นพร้อมแล้วใช่หรือไม่? ต่างประเทศพร้อมมากแค่ไหน? ลูกจะเป็นส่วนหนึ่งของแปดด้วยใช่ไหม อัจชะ

(สันตริดาดี ออกจากร่างในเวลาอมฤต – 13/12/1990)

นี่เป็นสิ่งที่ดี ทุกคนต้องไปแน่นอน ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? หรือลูกจะจดจำ "ศูนย์ของฉัน และจะเกิดอะไรขึ้นกับนักเรียนของฉัน" ลูกจะไม่จดจำ "ของฉัน ของฉัน" ใช่ไหม? ทุกคนต้องไป แต่บัญชีของแต่ละคนก็เป็นของตนเอง ไม่มีใครสามารถไปได้โดยไม่ต้องชำระสะสางบัญชีของเขา เหตุนี้เองทุกคนจึงจากลาด้วยความสุข ลูกทุกคนชอบสิ่งนี้ใช่ไหม? เป็นสิ่งที่ดีที่จะไปในลักษณะนั้น ดังนั้นลูกต้องพร้อมเสมอ อัจชะ

บทดาตาพบกลุ่ม:

1. เดลีและปัญจาบเป็นสถานที่ดั้งเดิมของงานรับใช้ สถานที่ของการก่อตั้ง (ของตอนเริ่มต้น) จะเห็นและจดจำด้วยความสำคัญนั้นเสมอ เช่นเดียวกับที่ทั้งสองที่เป็นสถานที่ดั้งเดิมในงานรับใช้ ในทำนองเดียวกัน ลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมในสภาพของลูกหรือไม่? พร้อมกับสถานที่แล้ว สภาพก็ได้รับการยกย่องด้วย เพชรพลอยดั้งเดิมหมายถึงผู้ที่นำทุกคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งเข้ามาในชีวิตก่อนเป็นอันดับแรก ไม่ใช่เพียงแค่ผู้ที่ฟังและถ่ายทอดให้กับผู้อื่นเท่านั้น แต่รวมถึงผู้ที่ทำจริงๆด้วย เพราะมีหลายคนที่ไม่เพียงแต่ฟังบางสิ่งและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น แต่มีเพียงหนึ่งกำมือในหลายล้านคนที่ทำจริงๆ ดังนั้นลูกมีความซาบซึ้งที่ลูกเป็นหนึ่งในกำมือจากหลายล้านหรือไม่? ความซาบซึ้งทางจิตนี้ทำให้ลูกเป็นอิสระจากความซาบซึ้งของมายามากมายหลายประเภท ความซาบซึ้งทางจิตนี้เป็นวิธีการที่ปลอดภัย ความซาบซึ้งของมายาใดๆ - การสวมใส่ (เสื้อผ้าที่ดี) การรับประทานหรือการเห็น - ไม่สามารถดึงดูดลูกได้ ลูกอยู่ในความซาบซึ้งเช่นนั้นหรือว่ามายาดึงดูดลูกเล็กน้อย? เวลาที่ลูกกลับมารู้สึกแล้วใช่ไหม? เวลาที่ลูกเข้าใจเกี่ยวกับมายาแล้ว ผู้ที่รู้สึกไม่เคยถูกหลอก ถ้าผู้ที่รู้สึกถูกหลอก ทุกคนจะพูดว่าอย่างไรกับคนเช่นนั้น? ว่าลูกรู้คิดและยังถูกหลอก! การถูกหลอกหมายถึงการปลุกเรียกความทุกข์ เมื่อลูกถูกหลอก ลูกยอมได้รับความทุกข์จากสิ่งนั้นใช่ไหม? มีใครที่ต้องการจะรับความทุกข์ใหม่? เหตุนี้เองลูกจึงเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมเสมอ นั่นคือลูกเป็นคนแรกในการนำทุกคำแนะนำและแนวทางที่สูงส่งเข้ามาในชีวิตของลูก ลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกกำลังรอดูว่าคนอื่นทำสิ่งนี้หรือไม่ แล้วเมื่อนั้นลูกจะทำ? “พวกเขาไม่ได้ทำสิ่งนี้ แล้วฉันจะทำได้อย่างไร” จงเป็น "ฉันก่อน" ในการทำสิ่งนี้ ไม่ควรจะเป็น "ฉันจะเปลี่ยนเมื่อผู้อื่นเปลี่ยน ฉันจะเปลี่ยนเมื่อคนอื่นเปลี่ยน" ไม่ใช่เลย ผู้ที่ทำได้ยอมได้รับความรางวัลของสิ่งนั้น ลูกจะได้รับเท่าไร? ได้รับหลายล้านเท่าสำหรับหนึ่งเท่า เป็นการตอบแทน ดังนั้นมีความสุขในการทำสิ่งนี้ใช่ไหม? ทำหนึ่งเท่าและได้รับหลายล้านเท่า! ในสิ่งนี้มีการบรรลุผลและไม่มีอะไรเลยนอกจากการบรรลุผล ดังนั้นจึงเป็น "ฉันก่อน" ในการนำศรัทธาไปใช้ในรูปปฏิบัติ อย่ายเป็น "ฉันก่อน" ในการได้รับอิทธิพลจากมายา แต่เป็น "ฉันก่อน" ในความพยายามนี้ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะประสบความสำเร็จในทุกย่างก้าวเท่านั้น ความสำเร็จรับประกันไว้แล้ว เป็นเพียงแค่ลูกเปลี่ยนเส้นทางเล็กน้อย และแล้วโดยการเปลี่ยนเส้นทางจุดหมายปลายทางของลูกจึงอยู่ห่างไกลและต้องใช้เวลา ถ้าใครบางคนไปในเส้นทางที่ผิด จุดหมายปลายทางก็จะกลับมาห่างไกลใช่ไหม? ดังนั้นอย่าทำเช่นนั้น จุดหมายปลายทางของลูกอยู่ข้างหน้าลูกและรับประกันความสำเร็จ เมื่อลูกต้องลำบากตรากตรำเพียงเล็กน้อย ตาซึ่งที่อยู่ด้านของความรักจะเบาลงเล็กน้อย หากมีความรัก ลูกไม่ต้องลำบากตรากตรำ เพราะพ่อจะช่วยลูกด้วยมืออันมากมายของท่าน ท่านจะทำให้งานสำเร็จด้วยมือของท่านในหนึ่งวินาที จากนั้นลูกจะโอบยิบต่อไปในความพยายามของลูก ผู้ที่มาจากปัญจาบ: ลูกกำลังโอบยิบหรือลูกมีความกลัว? ลูกมีประสบการณ์มากหรือไม่? ไม่มีลูกคนไหนที่จะกลัวใช่ไหม? "อะไรจะเกิดขึ้น? จะเกิดขึ้นได้อย่างไร" ไม่เลย ลูกเป็นผู้ที่ให้ทานแห่งความสงบแก่พวกเขา ใครก็ตามที่มาหาลูกก็ควรกลับไปด้วยความสงบ พวกเขาไม่ควรจากไปด้วยมือเปล่า แม้ว่าลูกจะไม่ได้ให้ความรู้แก่พวกเขา กระแสของความสงบจะทำให้พวกเขามีความสงบ อัจชะ

2. ดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มาจากทุกหนแห่งเป็นบราห์มิน ลูกไม่ใช่ผู้ที่มาจากรัฐราชสถานหรือมหาราษฏระหรือจากมัธยประเทศ ฯลฯ ลูกทุกคนเป็นหนึ่งเดียวกัน ในเวลานี้ ลูกทุกคนเป็นชาวอมฤตมัน ถิ่นที่อยู่อาศัยดั้งเดิมของบราห์มินคืออมฤตมัน ลูกได้เข้าไปในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อทำงานรับใช้ ถ้าลูกนั่งเพียงแค่นั่งในสถานที่เดียว แล้วสถานที่อื่น ๆ ในทุกแห่งจะถูกรับใช้ได้อย่างไร? เหตุนี้เองลูกจึงได้ไปยังสถานที่ต่างๆเพื่อทำงานรับใช้ ไม่ว่าลูกจะเป็นนักธุรกิจ ข้าราชการ หรือคนที่ทำงานในโรงงาน อาชีพดั้งเดิมของลูกคือผู้รับใช้ ผู้เป็นแม่ก็อยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าเช่นกันขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ไม่ว่าใครจะฟังความรู้หรือไม่ก็ตาม พวกเขาสามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยกระแสของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ งานรับใช้ที่ทำโดยผ่านคำพูดไม่ใช่งานรับใช้เดียวที่ทำ การมีความปรารถนาดีคือการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกรู้วิธีการทำงานรับใช้ทั้งสองประเภทแล้วใช่ไหม? ต่อให้มีใครดูลูกก็ทำตาม ลูกต้องไม่หยุดที่จะมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ เป็นหน้าที่ของบราห์มินที่จะให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอยู่เสมอ การมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์คือการให้คำสอนด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ทุกคนจะเปลี่ยนด้วยคำพูด ไม่ว่าใครจะเป็นเช่นไร ให้บางสิ่งหนึ่งกำมือแก่เขาอย่างแน่นอน แม้ว่าเขาจะเป็นราวันที่แท้จริงก็ตาม ผู้เป็นแม่บางคนกล่าวว่า ญาติของเราเป็นราวันที่เข้มแข็ง พวกเขาจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

จงให้หนึ่งกำมือของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์จากคลังสมบัติของลูกแก่ดวงวิญญาณเช่นนั้นเช่นกัน เมื่อบางคนดูลูก พวกเขาจะพูดว่าอย่างไร? บราห์มากุมาริเหล่านี้ ฯลฯ ... ดังนั้นอย่างน้อยพวกเขาก็จดจำพ่อบราห์มา! แม้ว่าพวกเขาจะดูหมิ่นลูก พวกเขาก็ก็น่าเกลียดถึงบราห์มา อย่างน้อยพวกเขาก็พูดถึงชื่อพ่อ ไม่ว่าพวกเขาจะรู้จักท่านหรือไม่ก็ตาม อย่างน้อยลูกก็ต้องให้พวกเขาสักหนึ่งกำมือ ลูกให้บางสิ่งหนึ่งกำมือแก่ดวงวิญญาณเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกปล่อยให้คนเหล่านั้นที่ไม่ฟังไว้ตามลำพัง? ลูกต้องไม่ปล่อยให้พวกเขาไว้ตามลำพังเพราะไม่เช่นนั้นพวกเขาจะดึงหูของลูกในภายหลัง และพ่อบอกว่า: เราไม่รู้คิด ทำไม่ถึงไม่ได้ทำอะไรเราเลย ดังนั้นพวกเขาจะดึงหูของลูกใช่ไหม? ไม่ว่าคนอื่นจะรับหรือไม่รับ ลูกก็เพียงแค่ออกไป ทุกวันบรรดาทำให้สมบัติที่มีค่ามากมายกับลูกๆ บางคนรับไปอย่างเต็มที่และบางคนรับไปตามความสามารถของพวกเขา แล้วบรรดาเคยพูดใหม่ว่า "ฉันจะไม่ให้? ทำไมลูกถึงไม่รับ?" เป็นหน้าที่ของบราห์มินที่จะให้ลูกเป็นลูกของผู้ประทานใช้หรือไม่? โอเค ถ้าลูกให้บางสิ่งกับพวกเขาเมื่อพวกเขาขอ นั่นทำให้พวกเขากลายเป็นคนที่รับผู้ที่ได้รับไม่สามารถเป็นลูกของผู้ประทานได้ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพใช้หรือไม่? เครื่องแต่งกายเทพของลูกพร้อมหรือยัง? หรือตอนนี้กำลังเย็บหรือชกอยู่? หรือเหลือเพียงแคร์ด? ชุดเทพของลูกควรปรากฏต่อหน้าลูก: วันนี้เป็นเทวดานางฟ้าและพรุ่งนี้เป็นเทพ ลูกได้กลายเป็นเทพมาแล้วกี่ครั้ง? ดังนั้นจงจำไว้เสมอว่าลูกเป็นลูกของผู้ประทานและกำลังจะกลายเป็นเทพ ลูกของผู้ประทานต้องไม่รับก่อนแล้วจึงให้ "ฉันควรได้รับความเคารพนั้นจะให้ความเคารพเมื่อได้รับความเคารพก่อน" มันไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น ลูกเป็นลูกของผู้ประทานเสมอ เป็นผู้ให้เสมอ ลูกมีความซาบซึ้งอยู่เสมอใช่ไหม? หรือบางครั้งก็น้อยลงและบางครั้งก็มากขึ้น? ลูกยังไม่ได้บอกกลาമായาหรือ? อย่าอ้อลาล่าอย่างซ้ำๆ ลูกไม่มีเวลามากขนาดนั้น ประการแรก ลูกมาสาย และหากลูกเพียรพยายามอย่างซ้ำๆ ลูกจะไปไม่ถึงจุดหมายปลายทาง ลูกมีศรัทธา ลูกกลับมาด้วยความซาบซึ้ง และลูกเริ่มโอบยบิบ ตอนนี้เป็นเวลาสำหรับสภาพที่โอบยบิบ โอบยบิบได้รวดเร็วใช่ไหม? ลูกโชคดีที่ลูกมาในเวลาของการโอบยบิบ ดังนั้นจงสัมผัสว่าตนเองมีโชคอยู่เสมอ ลูกไม่สามารถรับโชคเช่นนั้นได้ตลอดดวงจรทั้งหมด ดังนั้นจงกลายเป็นลูกของผู้ประทาน อย่าได้มีแม้กระทั่งความคิดที่จะรับ "ให้เงินแก่นั่น ให้เสื้อผ้า ให้อาหารแก่นั่น" ลูกๆ ของผู้ประทานจะได้รับทุกสิ่งโดยอัตโนมัติ ผู้ที่ร้องขอสิ่งใดก็จะไม่ได้รับ จงกลายเป็นผู้ประทานและลูกจะได้รับอยู่เรื่อยๆ โดยอัตโนมัติ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำและกลายเป็นคาร์มาโยคีที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและเก็บอาวุธของลูกไว้กับลูกเสมอ การจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำหมายถึงการคงอยู่อย่างเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังทั้งหมด เมื่อสถานการณ์ที่เป็นเหมือนศัตรูอยู่ตรงหน้าลูกและอาวุธของลูกไม่ได้ถูกนำมาใช้ แล้วลูกจะไม่ถูกกล่าวเป็นผู้ที่มีอาวุธ เมื่อลูกมีการจดจำระลึกถึงในทุกการกระทำลูกจะประสบความสำเร็จ เช่นเดียวกับที่ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ทำอะไรเลยแม้แต่วันเดียว ในทำนองเดียวกัน ลูกไม่สามารถทำอะไรได้ ใด ๆ ได้หากไม่มีโยคะ ดังนั้นจงเป็นคาร์มาโยคีและมีอาวุธของลูก ใช้พลังของลูกในเวลาที่เหมาะสมกับคำสั่งของลูก และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นโยคีที่ลูกต้องแม่นยำ

คติพจน์: ผู้ที่มีความคิดและการกระทำที่ยิ่งใหญ่คือนายผู้ทรงอำนาจ

*** โอม ชานติ ***